

ORATORIJ ŽELJEZNIKI 2026

KAZALO

Teden, ki ostane

03	Beseda župnika	04	1. dan - Stvarstvo
06	2. dan - Prijateljstvo	08	3. dan
10	4. dan - Podanimatorji	12	5. dan - Soriška planina
14	Zaključna maša in starši	15	Delavnice
18	Izdelki katehez	19	Podanimatorji
20	Kartončki in živali	21	Kaj je ostalo v spominu
22	Očala	23	Himna
24	Zahvala		

POGLED OD BLIZU

Beseda župnika Tineta Skoka

O tem, kaj oratorij pomeni za otroke, animatorje, starše in župnijsko skupnost.

Tine Skok, župnik

Letošnji oratorij je bil na temo mladinskega romana Heidi. Osebnost imam sicer rajši teme, ki se neposredno nanašajo na Sveto pismo ali na svetniško osebnost. Vsak svetnik je namreč živa Božja beseda prevedena v sodoben čas.

Zato je z vidika oznanjevanja bolj učinkovito sporočilo posredovati preko resničnega življenja svetnika, kot skozi vsebino namišljene zgodbe.

Po celem oratorijskem tednu najbolj odmeva otroška razigranost in veselje ob igri in hkrati njihova zbranost ter zavzetost v jutranjih molitvah in skupnih katehezah.

Oratorij je odprt prostor druženja, igre učenja, ... vse s skupnim namenom: zblížati se in poglobiti odnos s Bogom. Vesel sem, da na oratorij vedno pride tudi nekaj udeležencev, ki sicer še niso povezani z župnijo.

Vsak od udeležencev, od otrok do animatorjev in preko njih tudi starši, pa lahko dobijo nov zagon živeti v skladu Božje besede in katoliške vere.

»Oratorij je odprt prostor druženja, igre in učenja - vse s skupnim namenom: poglobiti odnos z Bogom.«

1. DAN - STVARSTVO

Ko se je začela skupna zgodba

Prihod otrok, himna, igrica Heidi, kateheze, delavnice in prve velike igre.

ČLANEK: Maruša Močnik

Učenje himne in dvig zastave

igrica Heidi

Prvi dan oratorija se je začel z veseljem, pričakovanjem in otroškim vrvežem. Animatorji smo z navdušenjem opazovali otroke, ki so se vpisovali, se pogovarjali in se igrali prve igre. Preden smo dvignili zastavo, smo se najprej naučili letošnjo himno. Otroci so pridno ponavljali besedilo in koreografijo, zato verjamemo, da bomo z nekaj vaje kmalu postali pravi pevci in plesalci.

Zatem je sledilo petje v cerkvi, kjer smo se nekoliko umirili pred dejavnostmi, ki so nas čakale čez dan. Prisluhnili smo kratkemu svetopisemskemu odlomku in z molitvijo izrazili hvaležnost ter zaupanje Bogu.

Nato smo se odpravili v Kulturni dom, kjer so nas že pričakali igralci. Pripravili so odlično igrico in nas popeljali v zgodbo deklice Heidi, ki jo je teta pripeljala na planino k dedku. Tam se je zabavala s kozama Belko in Rjavko ter spoznala Petra, s katerim sta kmalu postala zelo dobra prijatelja. Spoznali smo tudi Petrovo babico, ki je kljub slepoti ostala optimistična in se veselila življenja.

Po igrici nam je župnik pripravil izvrstno skupno katehezo, ob kateri smo uživali in se marsikaj novega naučili. Nato smo se lačni vrnili proti župnišću, kjer nas je že čakala zaslužena malica. Sledila je kateheza po skupinah, pri kateri smo se pogovarjali o prvi oratorijski vrednoti – stvarstvu. Vmes smo še zapeli in se igrali, da je čas še hitreje minil.

Potem so končno sledile delavnice, ki so se jih veselili tako otroci kot animatorji. Najprej smo predstavili pestro izbiro delavnic, nato pa so otroci stekli k tisti, ki jim je bila najbolj všeč. Izbirali so lahko med avtopralnico, kuharsko delavnico, različnimi ustvarjalnimi delavnicami, kot so pobarvanke, hama perlice in

zapestnice, ter športnimi delavnicami, med katerimi sta bila tudi nogomet in košarka.

Po delavnicah smo se ponovno odpravili v Kulturni dom, kjer je sledilo okusno in res zaslužno kosilo. Med čakanjem na vrsto smo se zabavali s plesom, bansi in petjem.

Ko smo se najedli in vse pospravili, je sledila še zadnja dejavnost dneva – velike igre. Otroci so bili razdeljeni v enajst skupin: gamse, jazbece, lisice, metulje, koze, ovce, srne, svizce, vevice, volkove in zajce. Skupaj z animatorji so se odpravili na travnik, kjer so jih čakale težko pričakovane igre.

Današnji izziv je bila štafeta. Otroci so tekli na drugo stran po listke, s katerimi so lahko kupovali skedenj, koze, krmo in nadgradnje. Vmes so jih lovili »pirati«, včasih pa so morali na drugo stran priti na poseben način – po vseh štirih, po eni nogi ali z drugim zabavnim izzivom.

Otroci so se zelo zabavali in skoraj prehitro je ura pokazala 16.00, ko smo morali zaključiti z oratorijem. Ob petju himne, ki nam gre vedno bolje, smo spustili zastavo in se poslovili. Prvi dan je bil za nami, oratorijska zgodba pa se je šele začela.

FOTOREPORTAŽA

Prvi dan v fotografijah

2. DAN - PRIJATELJSTVO

Ko vroč dan poveže voda, smeh in prijateljstvo

Prevesna gugalnica, skupinske kateheze, delavnice, vodne igre in gasilci.

ČLANEK: Hana Rihtaršič

Obisk gasilcev na velikih igrah

Drugi dan oratorija smo začeli z jutranjim zbiranjem. Otroci so se igrali različne igre, animatorji pa smo jih namazali s sončno kremo, saj je bil dan zelo vroč. Sledil je dvig zastave, ob katerem smo otroci in animatorji skupaj glasno zapeli himno ter ob njej tudi zaplesali.

Pri jutranji molitvi smo kot vsako jutro počastili Jezusa in ga slavili s petjem. Nato je sledila igrice, v kateri so igralci prikazali, kako teta Deta Heidi odpelje v mesto Frankfurt, kjer postane prijateljica deklici Klari. Deklici hitro spleteta lepo prijateljstvo, vendar učiteljica meni, da Heidi ni primerna družba zanje. Do konca zgodbe pa tudi učiteljica spozna, da je Klara ob Heidi veliko bolj vesela, sproščena in nasmejana.

Po igrici je sledila kateheza, kjer je gospa Jana otrokom predstavila prevesno gugalnico in jo na preprost način povezala z vrednoto dneva – prijateljstvom. Pojasnila je, da sta za prevesno gugalnico vedno potrebna dva prijatelja, ki sodelujeta in se skupaj gugata. V skupinskih katehezah smo animatorji otrokom pomen prijateljstva še dodatno približali z različnimi igrami in dejavnostmi.

Pred začetkom delavnic smo se zbrali v cerkvi, kjer smo skupaj prepevali. Otroci so pri petju zelo uživali in z veseljem glasno sodelovali. Nato je sledil eden najbolj pričakovanih delov dneva – delavnice. Na kuharski delavnici smo pripravljali medenjake. Otroci so skupaj zamesili testo in oblikovali kroglice, medtem ko so se piškoti pekli, pa smo peli, klepetali in se prijetno družili.

Po končanih delavnicah smo se zbrali v Kulturnem domu, kjer smo skupaj s plesno delavnico zaplesali nekaj plesov. Nato je sledilo okusno kosilo, ob katerem smo si vsi nekoliko odpočili

Igrica o Heidi in Klari

in se pripravili na popoldanske vodne igre.

Pri vodnih igrah so skupine obiskovale različne otoke, na katerih so opravljale zabavne naloge. Pri nekaterih izzivih so ostali suhi, pri drugih pa so se zmočili. Otrokom v moji skupini je bilo zaradi vročine zelo vroče, zato so ves čas spraševali, ali jih lahko kdo polije z vodo.

Za vrhunec vodnih iger so nas obiskali gasilci, ki so nas prijetno osvežili z vodo. Otroci in animatorji smo ob tem neizmerno uživali, se smejali in zabavali. Vsi smo bili popolnoma mokri, a polni dobre volje. Gasilci so s svojim obiskom še dodatno popestrili dogajanje in poskrbeli za nepozaben zaključek vodnih iger.

Po končanem programu smo se v Kulturnem domu preoblekli v suha oblačila, nato pa odšli pred cerkev, kjer smo ob petju himne spustili zastavo in tako zaključili drugi dan oratorija.

VREDNOST / SIMBOL

Prevesna gugalnica

FOTOREPORTAŽA

Voda, smeh in gasilci

3. DAN

Molitev, Miro Šlibar in posebni gostje

Najsvetejše, svetinjice, spoved, vojaki, lovci, jamarji in škrl.

ČLANEK: Lara Lotrič

Obisk slovenske vojske in preizkušnja opreme

Miro Šlibar

Dan smo kot ponavadi začeli z dvigom zastave in petjem himne, ki nam gre vsak dan bolje. Zatem smo se za kratko umiritev odpravili v cerkev, kjer smo pred Najsvetejšim molili, zapeli nekaj pesmi in prebrali svetopisemski odlomek.

Počasi smo se odpravili proti Kulturnemu domu, kjer so nas igralci že pričakali z igrico. Bila je res odlično zaigrana in ob njej smo se prijetno nasmejali. Zatem je sledila fenomenalna skupna kateheza, ki nam jo je pripravil bolniški duhovnik Miro Šlibar. Kateheza je bila zelo zabavna, hkrati pa tudi poučna. Povedal nam je kar nekaj zgodb, ki so se nas dotaknile naravnost v srce.

Za konec nam je razdelil še majhne svetinjice, ki nas bodo varovale na naših podvigih. Otroci so ob njem zares uživali in nanj se bomo vedno spomnili z nasmehom.

Ko smo se poslovili, je sledila zaslužena malica, ki nas je vse okrepčala. Namesto katehez po skupinah smo se odpravili proti cerkvi, kjer je sledila spoved. Vmes smo peli in molili rožni venec.

Zatem so nas obiskali vojaki, ki so nam približali delo v vojski, predvsem na terenu v gorah. Pripravili so odlično predstavitev, temu pa je sledil prosti čas, ko smo si lahko od blizu ogledali opremo in celo poskusili nekaj hrane, ki jo je priročno nositi v nahrbtniku. Kljub vročini so se nekateri otroci in animatorji oblekli v delno neprebojne jopiče ter preizkusili svojo moč s težkim nahrbtnikom in zahtevnimi sklecami.

Ko so vojaki odšli, smo se lačni odpravili na kosilo. Med čakanjem smo si čas krajšali s plesi in bansi. Po kosilu namesto velikih iger niso sledile običajne dejavnosti, ampak predstavitev jamarstva, škrla in lovcev. Razdelili smo se v

tri skupine in vsaka skupina je obiskala svoj del programa.

Na predstavitvi lovcev smo si od blizu ogledali jelenje rogove, spoznali delo v lovski družini in izvedeli več o obdobjih lova ter skrbi za naravo. Na predstavitvi jamarjev smo videli opremo in se poučili o pravilnem plezanju ter varnem pristopu v jamah.

Zadnja predstavitev je bila namenjena škrlu oziroma klesanju škrla. Tam so nam pokazali, kako se škrl cepi, nato pa smo lahko poskusili izdelati srček.

Ko smo se vsi spet zbrali pred župniščem, smo na hitro pojedli lubenico in se odžejali z malinovcem. Na koncu smo še spustili zastavo in posebej na glas zapeli himno.

Jamarji na predstavitvi

FOTOREPORTAŽA

Gostje in izkušnje

Molitev, skrbnost in sodelovanje

ORIENTACIJA, IZZIVI IN SKUPINSKO SODELOVANJE

ČLANEK: Cene Panjtar

Petje v cerkvi po končanih skupinskih katehezah

orientacija

Četrty dan oratorija smo začeli tako kot običajno – z jutranjim zbiranjem, igro in veselim pričakovanjem novega dne. Ko smo se vsi zbrali, smo dvignili oratorijsko zastavo in skupaj zapeli himno, ki nam je šla iz dneva v dan bolje. Nato smo se odpravili v cerkev, kjer smo se umirili, zapeli nekaj pesmi, prisluhnili svetopisemskemu odlomku in dan izročili Bogu.

Po jutranji molitvi je sledila igrlica, v kateri smo nadaljevali zgodbo o Heidi. Otroci so z zanimanjem spremljali dogajanje in se ob prizorih tudi večkrat nasmejali. Zgodba nas je tudi tokrat pripravila na vrednoto dneva in nas spodbudila k razmišljanju o tem, kako pomembno je, da znamo sodelovati, pomagati drug drugemu in zaupati skupini.

Po igrici je sledila skupna kateheza, nato pa malica in kateheze po skupinah. Animatorji smo se z otroki pogovarjali o sporočilu dneva, vmes pa smo zapeli, se igrali in se pripravljali na nadaljevanje programa. Ta dan so pri pripravi nekoliko pomagali tudi devetošolci, ki so prvič dobili manjše naloge podanimatorjev in tako od bližje videli, koliko dela je potrebnega, da oratorijski dan lepo steče.

Po katehezah so sledile delavnice, ki so bile tudi ta dan zelo pestre. Otroci so ustvarjali, se gibali, kuhali, fotografirali, izdelovali različne izdelke in se preizkušali v športnih dejavnostih. Vsak je lahko našel nekaj zase, zato je čas do kosila hitro minil. Po delavnicah smo se zbrali v Kulturnem domu, kjer nas je čakalo kosilo. Med čakanjem smo si čas krajšali s petjem, plesom in bansi.

Popoldanski del dneva je bil namenjen velikim igram. Tokrat nas je čakala orientacija. Skupine so se s pomočjo zemljevida premikale med različnimi postajami, na katerih so jih čakali raznoliki izzivi. Pri eni nalogi so si morali izmisliti ples ob melodiji, drugje jih je čakal met ruvrčka, igra spomina, met kocke in kviz o Heidi. Ena izmed ustvarjalnih nalog je bila tudi izdelava živali iz naravnega materiala, pri kateri so otroci pokazali veliko domišljije.

Na nekaterih postajah so morali otroci pokazati znanje, drugje spretnost, hitrost ali ustvarjalnost. Pri tekih v krogih je prišla do izraza vztrajnost, pri skupinskih nalogah pa dogovarjanje in sodelovanje. Prav pri orientaciji se je lepo videlo, kako pomembno je, da skupina drži skupaj, posluša navodila in si med seboj pomaga.

Otroci so se pri nalogah zelo zabavali, animatorji pa smo jih spodbujali, usmerjali in skrbeli, da je igra potekala varno in veselo. Čeprav je bilo treba pri nekaterih izzivih malo razmisliti, pri drugih pa hitro teči, je bil glavni cilj predvsem skupno sodelovanje in dobra volja.

Ko so se vse skupine vrnile z orientacije, smo se znova zbrali pred župniščem. Dan smo zaključili s petjem himne in spuščanjem zastave. Za nami je bil še en poln oratorijski dan, v katerem smo se veliko gibali, sodelovali, ustvarjali in se znova naučili, da je vsaka naloga lažja, kadar jo opravimo skupaj.

FOTOREPORTAŽA

Orientacija in naloge

5. DAN - SORIŠKA PLANINA

Živeti je lepo!

Dvonadstropni avtobus, gorski ambient, zadnja igrice, maša, starši in belgijski ples.

ČLANEK: Brina Gaser

Izlet na Soriško Planino

Gorski ambient

Zadnji dan našega oratorija se je za animatorje začel že zgodaj zjutraj, ko smo se zbrali ob zajtrku, uskladili zadnje podrobnosti in polni pričakovanja dočakali otroke. Že pred uradnim začetkom smo jih z veseljem pozdravili in animirali, tako da je bilo dvorišče hitro polno smeha. Ob devetih smo še zadnjič letos dvignili oratorijsko zastavo in na ves glas zapeli našo himno, nato pa smo se odpravili v cerkev. Tam smo dan pred Najsvetejšim izročili Gospodu in se mu v jutranji molitvi zahvalili za največji dar – dar življenja.

Sledil je težko pričakovani izlet. Ob 9.30 sta nas že čakala voznika Anže in Tone z dvonadstropnim avtobusom. Že sama vožnja do Soriške planine je bila nepozabno doživetje, polno vriskanja in petja, še posebej za tiste srečneže, ki so sedeli v zgornjem nadstropju.

Ko smo prispeli, nas je pričakal čudovit gorski ambient, ki je služil kot popoln naravni oder za zadnji del oratorijske igrice. Videli smo, kako je Klara uživala na planini skupaj s Heidi in babico, a dogajanje se je hitro zapletlo. Peter je iz ljubosumnja uničil Klarin invalidski voziček. Zdelo se je, da je vse izgubljeno, a zgodil se je čudež – Klara se je ob pomoči prijateljev in obdana s prečudovito naravo postavila na noge in shodila. Sporočilo zgodbe je bilo jasno: iz nečesa slabega se lahko rodi nekaj najlepšega, če imamo ob sebi prave prijatelje.

Po igrici nas je zbrala katehistinja in nam razložila vrednoto dneva – lepoto življenja, katere simbol je bilo sonce. Čeprav se je pravo sonce na planini tisti trenutek sramežljivo skrilo za oblake, smo njegovo prisotnost in

toplino še kako čutili. Spomnili smo se, kakšno svobodo je na planini doživljala Heidi. Tudi mi smo za trenutek zaprli oči, prisluhnili zvokom narave, začutili veter v laseh in ugotovili, da je lepota življenja pravzaprav naša odločitev – odločiti se moramo, da bomo vedno gledali proti svetlobi. O tem, kako to svetlobo in hvaležnost vnesti v naš vsakdan, smo nato razmišljali in se pogovarjali še po manjših skupinah.

Na planini ni manjkalo dobre volje ob malici, petju, klepetu in igrah na travi. Otroci so neizmerno uživali v tekanju in različnih nalogah ter dodobra izkoristili prostranost Soriške planine.

Ob treh popoldne smo se z avtobusom, polni lepih vtisov, odpravili nazaj proti Železnikom, kjer smo se začeli pripravljati na sveto mašo ob 16. uri. Pri maši so se nam pridružili tudi starši. Veselje nad življenjem je odmevalo iz vsake pesmi, Jezus v evharistiji pa nas je utrdil v tem, da se vedno veselimo v Gospodu. Otroci so z velikim zanosom sodelovali pri prošnjah, zahvalah in uvodih, zelo izvirno pa so zaigrali celo uvod v Božjo besedo.

Tudi animatorji smo zbrane presenetili z zaigranim povzetkom celotne oratorijske zgodbe, gospod župnik pa je vse dogajanje tedna čudovito povezal v svojem nagovoru. Po sveti maši je na trgu celoten oratorij – otroci in animatorji – odplesal skupinski belgijski ples. Starši so nas z navdušenjem in nasmehi opazovali.

Čisto na koncu smo ob petju himne spustili oratorijsko zastavo. Sledili so objemi in trdna obljuba, da se naslednje leto spet vidimo.

Sveta maša je bila vrhunec dneva. Na Soriški planini smo začutili svobodo, kakršno je občutila Heidi. Najlepši trenutek dneva pa je bili zagotovo pogled na nasmejane in hvaležna obraze otrok in kasneje staršev. Iz tega dne in celotnega tedna smo se naučili, da je življenje neprecenljiv dar in da smo lahko – ne glede na oblake in težave – vedno drug drugemu sonce, ki prinaša veselje in luč. Živeti je lepo.

FOTOREPORTAŽA

Soriška planina v slikah

SKUPNOST

Maša, starši in zadnji pozdrav

Zaključek je povezal otroke, animatorje, župnijo in družine.

pri sveti maši so se zbrali otroci, animatorji,
starši in drugi obiskovalci. Cerkev je
napolnilo petje, s kretnjami, molitev in zbranost
skupne kretnje in zbranost. Otroci so izbrali
Prav ti trenutki pokažejo, da oratorij ni samo teden
zabave, ampak tudi prostor, kjer se otroci
srečajo z bogom in odgovornostjo. Dan smo zaključili z
belgijskim plesom ter z zadnjim spustom zastave.

KATEGORIJE

Delavnice

Kamenčki

Otroci so najprej nabrali kamenčke za cerkvijo, nato pa jih porisali s flomastri ali temperami. Uporabljali so čopiče, vatirane palčke, gobice in druge pripomočke. Med ustvarjanjem smo poslušali glasbo, na koncu pa izdelke zaščitili z lakom za lase.

Avtopralnica

Avtopralnica se je začela kot pravo pranje avtomobilov, končala pa kot ena najbolj mokrih delavnic. Otroci so pridno uporabljali gobe in čistila, ko je postalo prevroče, pa so z vodno cevjo poškopili tudi animatorje in drug drugega.

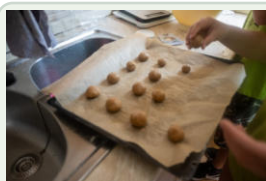
Zapestnice in verižice

Otroci so izdelovali pisane zapestnice in verižice. Vsak je izbral barve, vzorce in kombinacije ter ustvaril svoj nakit. Ob delu smo se pogovarjali, smejali in si pomagali, izdelke pa so otroci ponosno odnesli domov.

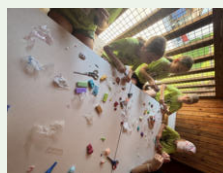
Soba pobega

Šest otrok je reševalo Morsejevo abecedo, labirinte, Cezarjevo šifro in druge uganke. Ko so ugotovili besedni ključ, so prišli v drugo sobo, kjer so iskali kodo sefa in ključ za pobeg.

Kuharska delavnica

V Ančkini hiši smo pekli tradicionalne medenjake. Med peko smo prepevali, se pogovarjali in sodelovali pri pripravi. Medenjaki so odlično uspeli, vsak otrok pa je domov odnesel svojo vrečko.

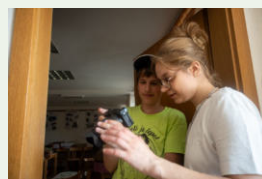
Magnetki

Otroci so iz fino mase izdelovali magnetke. Oblikovali so svoje motive, nato smo izdelke spekli v pečici in nanje pritrdili magnet. Nastali so majhni, uporabni in osebni izdelki.

Računalniška

Najprej smo igrali Kahoot na temo letošnjega oratorija, nato pa ustvarjali v Scratchu. Otroci so se srečali z osnovami digitalnega ustvarjanja, če je ostalo nekaj časa, pa so lahko igrali tudi videoigre.

Medijska

Na medijski delavnici so trije otroci hodili po terenu in fotografirali druge delavnice. Učili so se upravljati s fotoaparatom, iskati zanimive motive in ujeti pravi trenutek.

KATEGORIJE

Delavnice

Nogomet

Nogometna delavnica je potekala zunaj na igrišču za športno dvorano. Otroci so se razdelili v ekipe, igrali in skozi igro razvijali sodelovanje, gibanje ter ekipni duh.

Košarka

Košarkarska delavnica je prav tako potekala na zunanjem igrišču za športno dvorano. Otroci so se preizkusili v igri z žogo, metu na koš in sodelovanju v ekipi.

Kmečka delavnica

Otroci so od blizu spoznali traktor in delo, povezano s kmetijstvom. Za marsikateriga otroka je bilo posebno doživetje že to, da si je lahko velik stroj ogledal od blizu.

Plesna delavnica

Plesna delavnica je otroke povezala z glasbo, ritmom in gibanjem. Učili so se korakov, sestavljali koreografijo in jo skupaj zaplesali.

Tote bagi

Na tote bag delavnici so otroci ustvarjali in risali po torbica. Bili so res kreativni in nastalo je ogromno lepih izdelkov.

Pobarvke

Na pobarvankah so se otroci smejali, ter barvali različne zanimive sličarice

KATEGORIJE

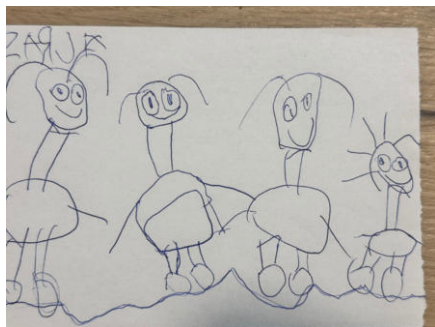
Izdelki katehez in misli otrok

Pri katehezah niso ostale samo besede. Otroci so risali, zapisovali, razmišljali in ustvarjali.

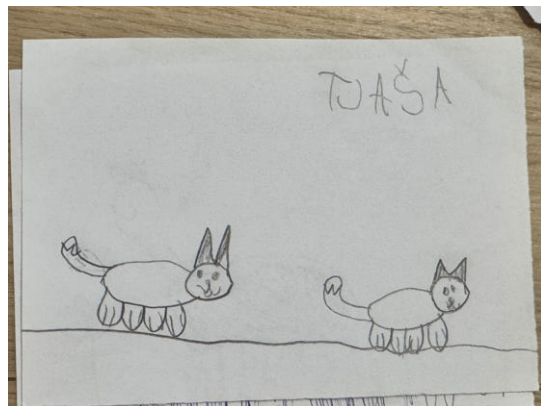
Pri katehezah smo se vsak dan ustavili ob zgodbi o Heidi in vrednotah, ki so nas spremljale skozi oratorijski teden. Otroci so razmišljali, odgovarjali, se pogovarjali in iskali načine, kako lahko dobroto, prijateljstvo, molitev in skrbnost živijo tudi doma, v šoli in med prijatelji.

Njihovi odgovori so bili preprosti, iskreni in zelo lepi. Pokazali so, da otroci dobro razumejo, da se velika dobra dela začnejo z majhnimi dejanji: z lepo besedo, pomočjo, poslušanjem, molitvijo in pozornostjo do drugega.

“Pravi prijatelj
je tisti, ki
pomaga”

“Bog, hvala ti za
družino, prijatel-
je in da nas je
ustvaril.”

Otroci so zapisali ...

“Pravi prijatelj je tisti, ki pomaga.”

“Prijatelj je prijazen in skrben.”

“Prijatelj posluša in potolaži.”

“Bog, hvala ti za družino.”

“Bog, hvala ti za prijatelje.”

“Hvala ti, Bog, da si nas ustvaril.”

“Bom rekla lepo besedo.”

“Bom potolažila žalostnega.”

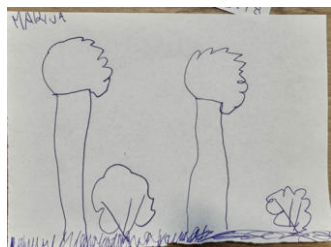
“Bom povabil nekoga v igro.”

“Bom posodil barvice.”

“Bom pomagala pospraviti.”

“Bom ubogala starše.”

“Če bo kdo slabe volje, mu bom pomagal.”

NJIHOVE BESEDE

Podanimatorji

Prvi korak proti animatorstvu - zapisi so urejeni, vendar ostajajo njihove izkušnje.

Gašper Ravnihar

mentorica: Neja Rihtaršič

Ko sem v četrtek postal podanimator, me ni bilo prav nič strah, saj sem se veselil nove izkušnje in druženja s starejšimi animatorji. V teh dveh dneh sem pomagal pri katehezah, umirjal otroke in sodeloval pri izdelovanju medenjakov. Od Neje sem se naučil veliko novih stvari, od priprave dejavnosti do vodenja otrok pri katehezah. Pokazala mi je, da animator ni nujno strog, ampak predvsem potrpežljiv, priazen in odgovoren. Ta izkušnja mi je bila zelo všeč in upam, da bom tudi v prihodnje sodeloval kot animator.

Matija Benedičič

mentor: Cene Panjtar

Kot podanimator mi je bilo zelo všeč, saj sem lahko pomagal pri otrocih in sodeloval pri različnih nalogah. Moj mentor je bil Cene Panjtar, ki mi je vedno našel kakšno zanimivo delo. Od njega sem se naučil, kaj vse potrebuješ za oratorijski časopis in koliko priprave je potrebne za dober končni izdelek. V teh dveh dneh sem pomival kozarčke, fotografiral in premikal zvočnik, najbolj pa mi je bilo všeč, da sem lahko fotografiral in vozil dron. V prihodnosti si želim postati animator.

Sara Panjtar

mentorica: Brina Gaser

Kot podanimatorki mi je bilo na oratoriju zelo lepo. Ko smo v četrtek postali podanimatorji, smo dva dni pomagali svojim mentorjem pri katehezah, delavnicah in drugih nalogah. Včasih smo tudi plesali v cerkvi in pomagali pri manjših opravilih. Najbolj mi je bilo všeč pri katehezah, saj sem lahko opazovala, kako se mentorica pogovarja z otroki, jih vodi in jim pomaga. Ob tem sem spoznala, da je za delo animatorja potrebnih veliko potrpljenja, prijaznosti in dobre volje.

Miha Čufer

mentor: Tadej Trojar

Moj mentor je bil Tadej Trojar in bilo je res odlično, ker se z njim zelo dobro razumem. Ko sem postal podanimator, mi je bilo sprva malo težko, saj nisem točno vedel, kako motivirati otroke in kako jih umiriti. Kot podanimator sem se ukvarjal z otroki, pomagal pri umikanju scene, pel himno in kazal gibe pri pesmih. Najtežje mi je bilo umiriti otroke, vendar so mi pri tem pomagali drugi animatorji. V prihodnosti bi rad postal animator.

Nina Šturm

mentor: Benjamin Benedičič

Moj animatorski mentor je bil Benjamin Benedičič. V četrtek, ko smo postali podanimatorji, je bilo zelo zabavno, čeprav smo morali priti nekoliko prej kot običajno. Kot podanimatorji smo prvič videli priprave na skoraj vse dejavnosti na oratoriju in spoznali, koliko dela je vložnega v vsak del programa. Meni so bile najbolj všeč priprave na velike igre, predvsem orientacijo, saj sem videla, kako je nastal vsak otok posebej. Ugotovila sem, da so priprave zahtevnejše, kot sem pričakovala, in v prihodnosti bi si želela postati animatorka.

Matevž Kuhar

mentorica: Kaja Arko

Moja animatorska mentorica je bila Kaja Arko. Ko smo v četrtek postali podanimatorji sem se počutil res zelo dobro saj sem lahko pomagal pri vsem v zvezi z oratorijem. Ko sem bil podanimator sem pomagal pri igrici, velikih igrah in še marsikaj. Najbolj mi je bilo všeč ko sem lahko z cenetom intervjujov otroke in animatorje. Od svojega mentorja sem se naučil kako motivirati in skrbeti za otroke. Ko še nisem bil podanimator sem mislil da to ni tako težko ampak zdaj pa vidim da so animatorji res dobri da prenašajo otroke. V prihodnosti si res želim postati animator ker je tukaj veliko animatorjev ki so zelo dobri prijatelji z veliko energije.

NJIHOVE BESEDE

Podanimatorji

Eva Benedičič**mentorica: Neža Debeljak**

Ko sem v četrtek postala podanimatorka, sem bila malo živčna, hkrati pa zelo vesela, ker sem vedela, da bom doživela nekaj novega. V tem času sem pomagala pri velikih igrah in se naučila, kako skrbeti za otroke, jih spodbujati in usmerjati. Od Neže sem se naučila, da je pri delu z otroki najpomembnejše potrpljenje, dobra volja in to, da si zgled drugim. V prihodnosti si želim postati animatorka, saj mi je bila ta izkušnja zelo všeč.

Ožbej Demšar**mentorica: Tisa Gaser**

Moja mentorica je bila Tisa in v teh dneh sem ji pomagal pri postavljanju odra, nošenju kitare, plesu in katehezah. Ko sem postal podanimator, mi ni bilo najbolj všeč, da sem moral pri krstu peti in plesati himno, ker je še nisem dobro znal. Kljub temu sem se hitro navadil in doživel veliko zanimivih stvari. Naučil sem se, da mora animator včasih pomagati pri zelo različnih nalogah. Najbolj mi je bilo všeč druženje s Oskarjem, Ambrožem in Jurijem in to, da sem bil del animatorske ekipe.

Zarja Demšar**mentor: Maja Stanonik**

Moje ime je Zarja Demšar. Letos sem se z mlajšim bratcem prvič udeležila oratorija, zadnja dva dneva pa sem se preizkusila tudi v vlogi podanimatorke. Moja mentorica je bila Maja, ki je zelo prijazna in dobro sodeluje z vsemi.

Najbolj mi je bila všeč delavnica s hama perlicami, kjer sem pomagala mlajšim otrokom in opazovala njihovo ustvarjalnost. Zelo lep mi je bil tudi izlet na Soriško planino, kjer sem spoznala veliko animatorjev in otrok.

Naučila sem se, da je treba biti pri delu z otroki potrpežljiv in pozoren, posebej pri deljenju malice, saj imajo nekateri otroci alergije. Maja in Ema sta me naučili deliti jutranjo malico, pri orientaciji pa sem pomagala voditi in spodbujati otroke.

Na oratoriju sem se naučila tudi veliko plesov. Deklica Lara me je naučila belgijski ples, oratorijska himna pa je bila zelo všeč tudi moji mami in bratcu, ki jo še vedno rada prepevata.

Nejc Frelih**mentorja: Marija Šubic in Urban Šuštar**

Všeč mi je bilo, da sem lahko oratorij videl še z druge strani in da sem lahko pomagal pri dogajanju. Najbolj pa mi je bilo všeč to, da mi ni bilo treba teči pri velikih igrah. Ta izkušnja mi je bila zanimiva in zabavna, saj sem prvič bolj začutil, kako je biti podanimator.

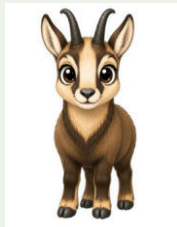
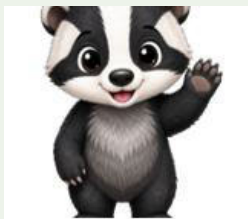
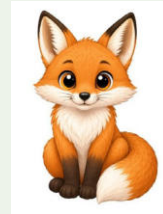
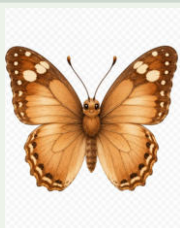
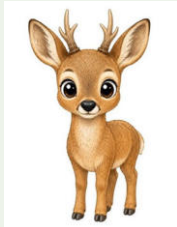
Nejc Demšar**mentor: Miha Močnik**

Skupina podanimatorjev leta 2026

ENAJST ŽIVALI

Naše skupine in kartončki

Vsaka skupina je dobila svojo žival, animatorji pa so bili v letošnji planinski zgodbi pastirji.

GAMSI**JAZBECI****LISICE****METULJI****KOZE****OVCE****SRNE****SVIZCI****VEVERICE****VOLKOVI****ZAJCI**

IZJAVE

Kaj je ostalo otrokom v spominu?

Dve kratki izjavi, dva različna spomina.

»Na oratoriju sem se imel zelo dobro, ker smo se igrali različne igre in ker je bila tema Heidi. Najbolj všeč so mi bile vodne igre, ko so prišli gasilci.«

»Meni je na oratoriju res super, saj se lahko sam odločiš, na katero delavnico boš šel. Meni osebno je bila najboljša avtopralnica, saj smo se v vročem tednu lahko ohladili.«

Na oratoriju mi je bila najbolj všeč igrice Heidi in pa gasilci, ki so prišli med velikimi igrami!

Moj najboljši del na oratoriju je bil potep na Soriško planino, ko smo zaslišali piščalko smo tekmovali po hribu navzdol

Zapomnil sem si, da je bila Heidi na planini zelo vesela in da je znala razveseliti tudi druge ljudi. Všeč mi je bilo, ker je pomagala Klari in ker je imela rada naravo.

Najboljša mi je bila delavnica zapestnic in verižic, sem si lahko sama izbrala barve in naredila svoj izdelek. Všeč mi je bilo tudi, da smo si med seboj pomagali.

ORATORIJ SKOZI DRUGAČNE OČI

OČALA, NASMEHI IN RESNIČNI OBRAZI

PESEM TEDNA

Himna oratorija 2026

HIMNA ORATORIJA 2026

Živeti je lepo!

Že kot deklica prišla je na planino,
bila navdušena je nad Njegovo veličino.
Na planini je svobodna, Gospod ji daje dar,
da razdaja vsem svoj čar.

Naj kot Heidi vedno uzrem Boga
v vsaki majhni stvari, v lepoti sveta.
Naj razdajam dobroto in pozabim skrbi,
naj oznanjam Gospoda med prijatelji
in veselo zapojem v nebo: »ŽIVETI JE LEPO!«

Vsak dan Klaro spremlja, s Petrom se igra,
osamljenemu dedku spet približa Boga.
Osrečuje vse ljudi, tudi ko njej lahko ni,
radi jo imajo vsi.

Naj kot Heidi vedno uzrem Boga
v vsaki majhni stvari, v lepoti sveta.
Naj razdajam dobroto in pozabim skrbi,
naj oznanjam Gospoda med prijatelji
in veselo zapojem v nebo: »ŽIVETI JE LEPO!«

V molitvi vedno prosim Jezusa:
naj dober bom kot Heidi in prijaznega srca,
naj bom skrben, res prijatelj, pomagam tudi jaz,
oznanjam vsem Boga na glas.

Naj kot Heidi vedno uzrem Boga
v vsaki majhni stvari, v lepoti sveta.
Naj razdajam dobroto in pozabim skrbi,
naj oznanjam Gospoda med prijatelji
in veselo zapojem v nebo: »ŽIVETI JE LEPO!«

Ko v življenju polno je skrbi,
z Gospodom se vse umiri.

Naj kot Heidi vedno uzrem Boga
v vsaki majhni stvari, v lepoti sveta.
Naj razdajam dobroto in pozabim skrbi,
naj oznanjam Gospoda med prijatelji
in veselo zapojem v nebo: »ŽIVETI JE LEPO!«

ZADNJA STRAN

Zastava je bila spuščena. Pesem pa ostaja.

Zadnji pogled pripada skupnosti.

ZAHVALA

Ob koncu Oratorija Železniki 2026 se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste pomagali soustvariti letošnji oratorijski teden.

Hvala otrokom za veselje, iskrenost, energijo in nasmeh, s katerimi ste napolnili vsak dan. Hvala staršem za zaupanje, podporo in vse spodbudne besede. Hvala animatorjem in podanimatorjem, ki ste v priprave, igre, delavnice, kateheze in skrb za otroke vložili veliko časa, truda in srca.

Posebej bi radi omenili katehistinjo Jano Gaser, ki je s svojim delom, razlago vrednot in toplim pristopom otrokom pomagala še globlje razumeti sporočilo letošnjega oratorija.

Hvala župniku Tinetu Skoku za duhovno spremljanje, molitev, svete maše in podporo skozi celoten teden. Hvala tudi gasilcem, gostom, voditeljem delavnic, staršem in vsem, ki ste pomagali pri izvedbi programa, prevozih, fotografijah, tehniki, pripravi prostorov in vseh drobnih opravilih, ki jih pogosto ne opazimo, a brez njih oratorij ne bi mogel tako lepo uspeti.

Letošnji oratorij nas je ob zgodbi o Heidi spomnil, da je življenje dar, da lepoto najdemo v preprostih trenutkih in da smo lahko drug drugemu sonce tudi takrat, ko pridejo oblaki.

Hvala, ker ste bili del naše zgodbe.

Animatorji Oratorija Železniki
Živeti je lepo!

S PROSTORI, V MATERIALU ALI STORITVAH SO POMAGALI

132. Gorski bataljon Slovenske vojske
Antonov vrtec
Bojan Rihtaršič
Br. Kapucini iz Škofje Loke
Društvo za raziskovanje podzemlja Škofja Loka
g. Miro Šlibar, bolniški duhovnik
Kmetija Trojar - Ojstri Vrh
Krajevna skupnost Železniki
Lovska družina Železniki
Marin gast d.o.o.
PGD - Železniki
Rant Bus

HVALA DONATORJEM

Občina Železniki
Lotrič D.O.O.
Algama D.O.O.
Domel, D.O.O.
Orglarstvo Močnik
Sandra Pretnar S.P.
Blaž Škoda S.P.
Kemperle D.O.O.
Boštjan Bernik S.P.
Magres, D.O.O., Železniki
Košmelj Janez S.P.
Vsem, ki ste darovali v oratorijski nabiralnik

VSI, ki so nas vsak dan razveselili z sokovi, sadjem in drugimi dobrotami
Neimenovani darovalci in dobrotniki

Še enkrat iskrena hvala in Bog povrni!

uredil Cene Panjtar